

Гурко
Троль
ПОШТА

Одразу за лісом — кілька кроків навпростець,
відтак один ліворуч і два праворуч — живе собі
маленький Гуркотроль.

Тут він має все, що йому потрібно: затишну хатинку на
дереві, щоб спати, квітчасту галявинку, щоб пустувати,
дзюркотливий струмочок, щоб купатися. І ще він має друзів,
з якими залюбки грається.

— А зробимо щось разом! — пропонує Гуркотроль друзям. — Щось
надзвичайне! Щось неймовірне! А ще краще — щось зовсім нове!
Щось зовсім нове? Щось таке, чого вони ще ніколи разом
не робили?

— Я придумав, придумав! — аж підстрибує Зайчик. — Влаштуймо змагання! Дізнаймося, хто вище стрибає, хто швидше бігає і хто далі жбурляє. І той, хто виграє, стане чемпіоном.

Так, це чудова ідея! Птах прагне літати, Зайчик воліє бігати, а Їжачкові кортить фехтувати.

— Ні-ні-ні-ні! Усе це нецікаво! — вигукує Гуркотроль. — Бо й так зрозуміло, хто в якому змаганні виграє.

— Ти маєш кращу пропозицію? — буркоче Їжачок.

— Перегони на мильницях, — відказує Гуркотроль.

Про мило та мильниці знають усі.

А ось про перегони на мильницях ніхто раніше не чув.

— Це такий само засіб пересування, як і автомобіль, тільки без двигуна, — пояснює Гуркотроль. — Для участі у змаганні кожен сам зробить собі мильницю. Хто дістанеться до фінішу першим, той і стане переможцем.

Друзі в захваті! Вони зразу ж беруться до роботи.
Креслять плани, приносять дошки, колеса і всяку
всячину, гупають молотками і загвинчують
шурупи.
Схоже, кожен із них достеменно знає, чого хоче.
Тільки Гуркотроль іще не знає.
Що за дурня?!
Адже він прагне виграти. **Безперечно!**
Цікаво, що ж там повигадували його друзі?
Але Гуркотроль не хоче підглядати за ними.
Та й бути не може, щоб він цього хотів! Хіба,
може, мигцем і тільки краєчком ока...

Він стукає до Птаха.
Але той не відчиняє двері.
Тю! Та й не треба.

Мишка грюкає дверима перед
самісіньким його носом.

Тьху! Яке зухвальство!

